

Norge nævnte i løbet af underhåndsforhandlingerne i forbindelse med udarbejdelsen af teksten, at man ikke kunne acceptere forslaget som helhed, dersom operative paragraf 2 indeholdt en særlig henvisning til spørgsmålet om lovgivning på skibsfartsområdet. Dels fandt *Norge* det overflødigt særligt at fremhæve dette spørgsmål og dels mente *Norge*, at henvisningen ville kunne få uheldig indflydelse på de forhandlinger, der for tiden finder sted i UNCTAD-regie om skibsfartsspørgsmål.

UAR insisterede imidlertid på at henvisningen bevarede og nævnte, at man i modsat fald ville fremlægge et særskilt vidtgående resolutionsforslag om spørgsmålet. På denne baggrund accepterede *Norge* den senere vedtagne formulering.

Norge kunne dog ikke stå som medforlagsstiller, hvormed muligheden herfor allerede af den grund bortfaldt også for de øvrige nordiske landes vedkommende.

Resolutionsforslaget blev vedtaget enstemmigt i 2. udvalg. En række lande afgav stemmeforklaring.

Norge og *Australien* udtrykte utilfredshed med formuleringen af operative paragraf 2.

USA tog afstand fra operative paragraf 5, der ville kunne vanskeliggøre forhandlingerne om indgåelse af en international kakaoverenskomst. *USA* tog ligeledes afstand fra operative 3 ud fra den betragtning, at bestemmelsen præjudicerede de i UNCTAD stedfindende konsultationer om organisationens bidrag til 2. udviklingstiår, hvis hidtidige forløb der var grund til at være tilfreds med.

UK mente ikke, at løsningen af alle de i UNCTAD udestående spørgsmål var en forudsætning for fuldførelsen af organisationens bidrag til 2. udviklingstiår. Man opfattede præambulære paragraf 3 som en opfordring til UNCTAD om at fremskynde sit arbejde med formuleringen af dette bidrag.

Forslaget blev ligeledes vedtaget enstemmigt i plenarforsamlingen den 13. december 1969, (res. 2570 (XXIV)).

Efter afstemningen erklærede *Indien* på forslagsstillernes vegne i kraftige vendinger, at man var overrasket over den fortolkning, som visse vestlande havde givet præambulære paragraf 3.

2. udvalgsberetning: A/7764/ADD.1.

FNs kapitaludviklingsfond.

(Dagsordenens punkt 39).

Marokko introducerede på en lang række udviklingslandes vegne et resolutionsforslag, i hvis præambulære tekst det bl. a. nævnes, at resultaterne af 2. udviklingstiår i vid udstrækning vil afhænge af omfanget, arten og betingelserne for de industrialiserede landes bidrag. Endvidere henvises der til, at de finansielle overførsler til udviklingslandene kun i få tilfælde har nået det almindeligt accepterede niveau samt til de håb forskellige internationale organer har udtrykt vedrørende udviklingslandenes adgang til det internationale kapitalmarked på gunstige vilkår. I tekstens operative del anmodes UNDPs styrelsesråd om i lyset af fondens målsætninger at foretage en undersøgelse med henblik på at udvide fondens funktioner, at normalisere og stimulere dens virksomhed samt at gøre den operationel for at sætte alle medlemslande i stand til at bidrage til fonden. Desuden besluttes det at fastholde fondens oprindelige funktioner indtil 31. december 1970 i overensstemmelse med res. 2321 (XXII) af 15. december 1967 operative paragraf 1, hvori det besluttes, at det midlertidige arrangement, hvorefter fonden administreres af UNDP, bør fortsætte.

Under debatten udtrykte flere udviklingslande utilfredshed med resultaterne af bidragskonferencen for fonden, der afholdtes den 10. oktober 1969, idet øgede bidrag, især fra de industrialiserede land, var en forudsætning for, at fonden kunne tjene sit formål. Man havde med interesse bemærket sig den beslutning, UNDPs styrelsesråd havde taget under sin 8. samling, hvorved UNDPs administrator blev anmodet om på et bredere grundlag at fortsætte sine konsultationer med regeringer og internationale organisationer og om at søge at finde nye muligheder for at gøre fonden operationel.

Holland ytrede principiel støtte til fonden, medens *Canada*, *UK* og *Japan* erindrede om deres modstand mod fondens oprettelse og ikke fandt, at der burde tages skridt til dens aktivering.

Frankrig gav udtryk for, at den i resolutionsforslaget omhandlede undersøgelse ville kunne medføre forvirring vedrørende fondens og UNDPs indbyrdes forhold.